

“Cuvantul de la responsabilul ospatului” - Ioan 2:1-11
18 ianuarie anul Domnului 2004
Rev. Michael L. McCoy
Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua in Numele Tatalui si al + Fiului si al Sfantului Duh. Amin.

Prea iubiti oaspeti – adica voi care sunteti prieteni ai mirelui si care faceti parte din familia miresei ... cei ce ati fost aproape si cei veniti de departe ... copil mic si batran adunati in acest loc binecuvantat,

Va aduc din partea si a Miresei si a Mirelui Cuvantul de bun venit la acest Ospat Divin. Har, indurare si pace voua in Numele Lui a Celui ce m-a trimis sa vorbesc in locul Sau si dupa porunca Sa cat si din partea Miresei Care m-a chemat si mi-a acordat onoarea de a servi ca responsabil al tainelor.

Este cu adevarat un miracol binecuvantat ca voi si cu mine sa fim impreuna in acest loc sfant si ora sacra, unindu-ne gurile in a marturisi si a declara, e bine, Doamne, sa fim aici in Prezenta Ta. Intr-adevar, cat suntem de privilegiati sa fim aici si totusi, cat de aproape suntem de a lua parte la dezastru. Cata rusine si dezonoare ne astepta pe fiecare dintre noi si pe mine in special. Mi-ar fi parut atat de rau sa vin in mijlocul vostru in aceasta zi si sa fac un anunt amar a ceea ce ar fi un sfarsit trist dupa o pornire atat de perfecta la inceput.

Dar poate ca nu stiti exact ce inseamna asta si ce s-a intamplat. Asa este cazul de multe ori, fiindca in culise s-a desfasurat o drama Divina. Va rog sa imi dati voie mie, responsabilul Ospatului, sa va spun tocmai ce s-a intamplat. Cand fac asta, eu nu rostesc cuvantul meu. Mai degraba ascultati...

... *“Cuvantul de la responsabilul ospatului”*

“A treia zi a fost o nunta in Cana in Galileea si mama lui Isus era acolo; Isus era si El invitat la nunta cu ucenicii Lui. Cand s-a terminat vinul, mama lui Isus I-a spus, ‘Nu mai au vin.’ Si Isus i-a spus, ‘Femeie, ce ai tu de-a face cu Mine? Nu mi-a venit inca ceasul.’ Mama Lui le-a spus slujitorilor,

‘Faceti tot ce va spune El.’ Acum erau acolo sase vase de piatra, pentru ritualul evreiesc de purificare, fiecare dintre ele de douazeci sau treizeci de galoane. Isus le-a spus, ‘Umpleti vasele cu apa.’ Si ei le-au umplut pana sus. Si El le-a spus, ‘Acum luati din ele si duceti-i responsabilului ospatului.’ Si ei i-au dus. Cand responsabilul ospatului a gustat din apa ce devenise vin si n-a stiut de unde a venit (desi slujitorii care adusesera apa stiau), responsabilul ospatului l-a chemat pe mire si i-a spus, ‘Orice om pune la masa vinul bun mai intai; si dupa ce oamenii au baut dupa voie, atunci pune vinul cel prost; dar tu ai pastrat vinul bun pana acum.’ Lucrul acesta, primul dintre semnele Lui, l-a facut Isus in Cana in Galileea si Si-a aratat Slava; si ucenicii Lui au crezut in El.”

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeu nostru.

Intr-adevar, ascultati, caci Domnul a facut lucruri minunate. Dupa intunericul noptii a rasarit o noua zi, caci era o zi a unui nou inceput ... o zi cand soarele va rasari marcand inceputul unei vietii noi si speranta si bucurie, caci *“a treia zi ... a treia zi a fost o nunta in Cana in Galileea.”* Erau oameni multi acolo, inclusiv Maria, mama lui Dumnezeu – adica, *“mama lui Isus era acolo; Isus era si El invitat la nunta cu ucenicii Lui.”* Cat de minunat si de uluitor este sa-L ai pe Isus la o nunta si cat de binecuvantat sa fi chiar in Prezenta DOMNULUI!

Dar apoi, chiar in mijlocul petrecerii, s-a intamplat. *‘Nu mai au vin.’* Nu mai era vin si nu urma mai fie deloc pentru nimeni. Terminarea vinului vestea o dezamagire amara la ospatul nuntii si ca urmare jena, rusine si parere de rau. Ce e de facut? Ce trebuie facut? Ca in orice criza a vietii raspunsul este acelasi. Maria stie si, prin exemplul ei, demonstreaza ce trebuie facut. Ea nu-i trimite pe cei cu problemele sa caute solutia in locul ei. Mai degraba, aceasta pacatoasa se duce imediat si Il solicita pe Mantuitorul ei pe care Il marturiseste; adica, *“mama lui Isus I-a spus, ‘Nu mai au vin.’”*

Isus face mereu lucrul acesta; mereu asculta cererile si pe poporul lui Dumnezeu ... atat in cadrul parohiei cat si individual ... oameni care bine fac ca isi pun problemele inaintea, isi prezinta cererile lui, isi aduc rugamintile catre si isi incredinteaza suspinele cu credinta DOMNULUI Dumnezeu Atotputernic. El inca mai continua, pana in ziua de azi, sa auda rugaciunile poporului Sau. *“Caci noi nu avem un mare preot care nu poate sa inteleaga slabiciunea noastra, ci Unul Care in toate privintele a fost ispitit ca si noi, totusi fara sa pacatuiasca. Haidem atunci sa ne apropiem cu*

incredere de Tronul Harului, ca sa primim indurare si sa gasim har care sa ne ajute la vreme de nevoie” (Evrei 4:15-16).

Si ce auzim ca raspuns la rugaciunile noastre si ca solutie la problemele noastre? Deseori nu ceea ce se asteapta. De multe ori e tacere. Dumnezeu face asta intotdeauna; intotdeauna face ce e mai bine si mai bun pentru poporul Sau, de multe ori opusul asteptarilor. De exemplu, o femeie cananeanca a venit la Isus si a strigat catre El: “ ‘Ai mila de mine, Doamne, Fiu al lui David; fiica mea este stapanita puternic de un drac.’ Dar El nu i-a raspuns nici un cuvânt” (Matei 15:22). Chiar mamei Lui, “Isus i-a spus, ‘Femeie, ce ai tu de-a face cu Mine?’”

Astfel, credinciosii fac asta intotdeauna; se incred intotdeauna in Domnul chiar si atunci cand se pare ca El nu asculta sau cand El admonesteaza. Cei credinciosi se roaga, “Faca-se voia Ta” si continua sa-i cante psalmi lui Iehova, “Chiar daca umblu prin valea umbrei mortii, nu ma tem de nici un rau, caci Tu esti cu mine” (Psalmul 23:4). Credinciosii chiar vor spune, asa ca Iov despre Dumnezeul lui, “Desi ma ucide, totusi ma voi increde in El” (Iov 13:15) si se roaga Mantuitorului nostru, “In mainile Tale ma incredintez pe mine, trupul si sufletul meu si toate lucrurile.” Astfel credinciosii suspina catre Dumnezeu; astfel credinciosii ii indeamna pe altii catre Cuvantul Intrupat si catre Cuvantul rostit al lui Dumnezeu, asa cum a facut Maria cand “le-a spus slujitorilor, ‘Faceti tot ce va spune El.’”

“Acum erau acolo sase vase de piatra, pentru ritualul evreiesc de purificare, fiecare dintre ele de douazeci sau treizeci de galoane.” Acestea fac parte din Legea Vechiului Testament si erau sase vase, nu sapte, caci sapte este numarul deplinatatii si sase anticipeaza pe sapte asa cum Vinerea Mare anticipeaza Ziua Sabatului Domnului nostru. Apa din cele sase vase de piatra era pentru botezarea celor murdari inainte de a intra in sala de nunta si de a se ospata la masa banchetului. Cu alte cuvinte, oamenii trebuiau sa se spele pe maini inainte de a manca ... e Lege!

Dar Emanuil a venit sa implineasca Legea. Isus facea asta intotdeauna; indeplina Legea intotdeauna, supunandu-se in mod perfect celor Zece Porunci in gandire, in vorbire si in fapte. Isus a facut ceea ce noi nu am putea face si ceea ce noi nu am face. De exemplu, la Ospat Isus “S-a ridicat de la masa, Si-a pus vesmintele deoparte si S-a incins cu un stergar. Apoi a turnat apa intr-un lighean si a inceput sa-i spele pe ucenici pe picioare si a inceput sa-i stearga cu stergarul cu care era incins” (Ioan 13:5). Supunerea

Sa activa ca umil slujitor era ca sa indeplineasca Legea. El a facut lucrul acesta pentru noi. Noi aveam nevoie sa ne botezam sufletele; El nu avea nevoie de asa ceva.

Astfel *“Isus le-a spus, ‘Umpleti vasele cu apa.’”* Nu numai ca Legea trebuie executata perfect in locul nostru; dar si incalcarile Legii Sfinte a lui Dumnezeu trebuie pedepsite in intregime si complet. Ca fiecare dintre noi sa poata *“ridica Paharul Mantuirii si sa cheme Numele DOMNULUI” (Psalmul 116:13)*, Isus nu trebuie sa lase sa se *“indeparteze paharul de la”* El, ci trebuie sa bea in intregime, pana la fund, paharul suferintelor si durerii, inclusiv drojdia pacatului si a nenorocirii. Isus a facut acest lucru cand a fost tintuit pe crucea pe care fiecare pacat si-a primit plata. Aici se castiga iertarea voastra; aici sunteti dusi cand vi se varsa pe cap apa botezului; si aici fiecare greseala a voastra e izgonita *“cat de departe este rasaritul de apus” (Psalmul 103:12)*. Intr-adevar, Fiul Omului a fost *“inaltat, pentru ca oricine crede in El sa aiba viata vesnica” (Ioan 3:15)*. Cu alte cuvinte, sunteti botezati si sunteti iertati in Numele Tatalui si al (+) Fiului si al Sfantului Duh.

“Si oricine crede astfel in El se curata precum El este curat” (1 Ioan 3:3). Astfel, dupa Cuvantul lui Dumnezeu, vasele sunt pline pana sus. Nu se mai poate adauga nici o picatura – nu e posibil sa se mai adauge nici o picatura in plus - la Cuvantul Domnului si la Lucrarea lui Hristos.

Apoi Isus a vorbit slujitorilor cu privire la cele sase vase folosite pentru curatire si a spus, *“Acum luati din ele si duceti-i responsabilului ospatului.”* Mergeti la responsabilul ospatului si spuneti, *“Ia si bea.”* Deci ei i-au dus apa inrosita si *“responsabilul ospatului a gustat din apa ce devenise vin.”*

Fiul lui Dumnezeu face intotdeauna lucrul acesta; intotdeauna leaga Cuvantul de lichidele create ale acestei lumi. Cateodata este Lege si cateodata este Evanghelie, una acuzand aspru, iar cealalta fara indoiala alinand. In desertul uscat al pustietatii, contrar la ceea ce ar fi meritat, sufletele pacatoase, care se plangeau n-au trebuit sa bea apa amara a Marei cand dupa ce DOMNUL i-a arata un lemn lui Moise, omul lui Dumnezeu *“l-a aruncat in apa si apa s-a facut dulce” (Exodul 15:25)*. La picioarele Muntelui Celor Zece Porunci, acelasi pastor a ars vitelul de aur care fusese faurit ca drept idol al lor, a macinat acel metal pretios in praf, l-a imprastiat asupra apei si a spus poporului lui Israel sa ia si sa bea (Exodul 32). Intr-adevar, nu e de mirare ca Biserica si ispravnicii ei credinciosi s-au

angajat in practica iubitoare a impartasaniei inchise pentru ca, asa cum spune apostolul cu privire la Cina Domnului, *“nu puteti bea paharul Domnului si paharul dracilor” (1 Corinteni 10:21).*

A, dar este un vin cu mult diferit in Serviciul Divin al lui Dumnezeu unde Domnul este prezent cu poporul sau si unde cadoul Sau de nunta pentru perechea din Cana a fost servit micii adunari din Galileea. Cu adevarat acest vin bun ce curge din Cuvantul Mantuitorului vorbeste cu mai mult har decat *“vinul maniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat in paharul maniei Lui” (Apocalipsa 14:10).* Ce ar trebui sa spui? Fara indoiala aceasta: *“Orice om pune la masa vinul bun mai intai; si dupa ce oamenii au baut dupa voie, atunci pune vinul cel prost; dar tu ai pastrat vinul bun pana acum.”*

Contrat modului de gandire si de traire al omului, Domnul a inversat ordinea, aducand Vinul Bun la urma. Pentru ca asa cum Legea trebuie sa preceada Evanghelia – si asa cum apa purificatoare a botezului trebuie sa preceada sangele strugurilor – si asa cum Vechiul Testament trebuie sa fie inaintea Sangelui Domnului nostru, al Noului Testament – Vestea Buna – asa trebuie sa fie Vinul Bun servit la urma. Cu siguranta ca Cuvantul acestui Vin Bun este veste buna despre o mare bucurie pe care a primit-o parohia si, asa cum a spus psalmistul, este *“vin sa inveseleasca inima omului” (Psalmul 104:15).*

Ce ar mai trebui sa faca cei ce s-au adunat in Prezenta Domnului in aceasta zi? Ei bine, ascultati Cuvantul de la responsabilul Ospatului. Prea iubitilor, *“Lucrul acesta, primul dintre semnele Lui, l-a facut Isus in Cana in Galileea si Si-a aratat Slava; si ucenicii Lui au crezut in El.”* Amin.